

ПОЛІТИКА

Газета Верховної Ради України

№44 (794) • Четвер, 10 березня 1994 року • Ціна договірна

ЛІЦЕЙ, ДЕ ВИХОВУЮТЬ ГРАНДІВ

Маленька затішена школа, де учнів трохи більше сотні. Коридори з килимками, надзвичайно чистими, з щабляними папугами, яких чомусь ніхто не дражнить, з рибками в зелених акваріумах, котрих обережно обминає навдала в корбі, що асипаєла в веселих шкільних автобусах.

Діти приїждять сюди цими автобусами з усього Києва і навіть з периферії. С школи ближчі й далі, але ці, ваявають школярі і їхні батьки, — пайкрада. Во н тієї до обов'язкових предметів додалося ще чимале, без яких не виховати сучасної освіченої і творчої особистості. Міфологія і дитяча література, шахи і наукові забавки (ведє їх до речі, укладений Анатолій Шапіро), хореографія і фортепіано, театр та ще ціла низка уроків для розуму й серця маленької людини.

Школа прията, йснує кілька років. Заступило її виробничо комерційне підприємство «Гранд». Школу за паленим конкурсом тут відбирався 32 першокласники. Навчання коштує дорого. Тільки витрати на одну дитину і сімні становлять 2,2 мільйона карбованців. Значну частину коштів бере на себе «Гранд». Саме він оплачує навчання найбільш здібних хлопчиків і дівчаток. Багатьох підтримують спонсори. Деякі більше людей сьогодні університетські: справляють освіту коштує чимало, деякі більше сьогодні одягнуті у директора школи-ліцею, президента освітньої корпорації «Гранд» В. Співковського. Він робить справу, за якою майбутне нації, України.

На змінує урок японської мови; серед учнів — В.Співковський.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Рух — проти виборів Президента

Мала рада Руху оприлюднила заяву, в якій говориться, що вони «намагалися історично, таким, що розходиться з практикою цивілізованих країн, проведення президентських виборів до визначення існуючої чи новообраною Верховною Радою статусу та повноважень Президента України. Народ має знати, кого він обирає: тільки галуз держави чи її голову виконавчої влади».

У зв'язку з цим Мала рада Руху закликає всі політичні сили утриматися від обговорення кандидатур на пост Президента і зосередитися всі сили на тому, щоб не були зняті вибори Верховної Ради, «що не приведе у країну до виборів або диктатури номінального керівника». Про сплину наслідку нового Президента від національно-демократичної Руху закликає підтримати пішіше.

Виборча позиція профспілок

політик, як заявила прес-служба ФПУ, у тому, що профспілки силля, як і перебігено їхньою переладною платформою, блокуються з трудовими колективами, не протистоять тим політичним партіям та рухам, програмні принципи яких передбачають діючий хаоси людей виваженої праці. Профспілки не є політичною організацією і вони не прагнуть влади, але катастрофічно становлює трудівників України змушує їх боротися за своє представництво в парламенті.

За огулку протидію виниклому складові парламенту профспілки не виступають, хоча щодо окремих виняткових депутатів, які не виправдали сподівань трудових колективів і виборців, що їх виступили, блокуються можливі.

Продієтовано в номер

Рибкін — за «слов'янський Маастрихт»

«Я негативно оцінюю спробу деяких політичних сил та засобів масової інформації перебільшити неспадару в російсько-українських взаєминах», — заявив голова Державної Дума І.Рибкін на щоденній зустрічі з послом України в РФ В.Крижанівським. На його думку, розвиток взаємин між країнами СНД, переходу між трьома слов'янськими державами, може згодом привести до «нашого Маастрихту», тобто економічного та політичного об'єднання на зразок Європейського Союзу.

В.Крижанівський зі свого боку поінформував свого співрозмовника про «ідеї виборчої кампанії» в Україні та про візит Президента України до СНД. Український дипломат також затворився на зауваження російського населення у близькому зарубіжжі», зазначивши: ніхто краще, аніж Українська держава, не захистить права її громадян.

А тим часом перший потік з ядерними боеголовками перетнув українсько-російський кордон. Таким чином розпочалася реалізація Тресторонньої угоди щодо знищення ядерної зброї в Україні.

Будуть гроші, буде й газ

Сьогодні до Москви має прибути урядова делегація України. Вона нестигав переговорів щодо спільної заборони на російський Федералі за постачань напів країні природний газ. Як повідомляють інформаційні агентства, російська сторона збиралася не припинити в Україні поставку газу до початку цих переговорів. За словами одного з керівників російського «Газпрому» С.Тихона, нині українські споживачі природного газу отримують з Росії близько ста мільйонів кубометрів газу.

Найдовішим також, що після того, як Вілюрус перерахувала «Газпрому» РФ тридцять мільярдів рублів, поставку газу до цієї республіки збільшено на 10 мільйонів кубометрів природного газу.

Юристи проти пільг для себе

Незалежні юристи — кандидати в народні депутати України — заявили, що і раї їх обрала до Верховної Ради вони захищать свої посади, відмовлялись від будь-яких пільг і привілеїв, створять депутатський блок для практичного перетворення власної програми і зобов'язуються: за умов невиконання наміченого добровільно скласти свої депутатські повноваження.

Допомагати людям кваліфіковано

Прий Кабінеті міністрів створена Вища кваліфікаційна комісія адвокатів. Її головами будуть члени Верховної Ради, а також одного юриста України президента Співки адвокатів України Віктора Володимирівна Мельничука.

По складу комісії ввійшли адвокати, представники Верховного Суду, Міністерства юстиції України.

«Утка» від УНА

Прес-служба Міністерства оборони України спеціальною заявою спростувала слова журналу УНА Анастасія Лупинська про те, що нібито військово відомство України підготувало проект документа про створення на напів території російських військових баз і чинення на їхній території російським законодавством. На думку прес-служби МО, «інформація пана А.Лупинського... не відповідає дійсності. Подібноє суперечить чинному законодавству України, а тому навіть припущення, що військове відомство готувало чи розглядало можливість таких проектів, безсвідатівні».

У заяві прес-служби МО сказано також, що перед аворами «деякі політичні лідери намагалися бути-що збільшити свій політичний капітал... компроментуючи збройні Сили».

Загорання трансформатора

8 березня о 6 годині 35 хвилин на віддаленому відкритому розподільчому пристрої системи напів електропостачання Закарпатської АЕС сталося загорання трансформатора фази В лінії 760 кВолт, якій дає електроенергію на підстанцію Дніпрова. Лінія відключилася. Загорання ліквідовано о 6 годині 04 хвилин і його не відбилися на ремонтні роботи в лінії.

О 4 годині лінії Дніпрова знову поставлена під напругу. Радіаційна обстановка на АЕС залишилася без змін. Для а'асування припиня загорання трансформатора створена комісія.

Березнева трагедія

Стрешня трагедія сталася на шахті «Світланно» виробничого об'єднання «Золототрубілля». 6-го березня з причепи підземного либузу загинуло 12 гірників, доля ще одного — невдома. У той же день в шахтарів у вагонному стані було госпіталізовано, його невдало померли. 9-го березня на Довгичині оголошено траур. Провадяться заходи з пошуку і ліквідації наслідків.

На місці аварії працює Державна комісія на чолі із В. Бутковим.

ОБЕРНІМО НОВИХ МОЖЕ, ВИЖИВЕМО

ВИБОРИ 94 27 БЕРЕЗНЯ

Другий міський перемісний бороти не даде отримати. Обладати суміш: як відбудуться вибори? Вити хоча б те, як перешкоди доводилося долати, щоб зборити підписи. Окружувати кандидата тільки в підписних листів. А знало, щоб зборити 300 підписів.

Звернулися в комісії, щоб додати, казали: «Не можна, кожен лист коштує 1000 карбованців». Паровоз доволу спокійно: я знаю: «Не можна. Центральна комісія заборонила».

Затягли перемовини завершилися згодом. Закінчили збирання підписів 9 січня. 10 подано до окружної комісії всі документи, котрі вимагав закон. І вважалися, що зшити тек. може повністю: засвідчує з першим пунктом комісії прийняв рішення протягом 5 днів, згідно з «зміном пунктом» — протягом 3 днів.

Утім, за законом ніхто не відповідає за організацію виборів. Від лише «справедливості». Ось, скажімо, вибори ділянок за законом мають відкриватися з 9 лютого. А що як повинна робота кандидатів, зареєстрованих 10 січня?

З власного каденційного досвіду роблю висновок. Якщо депутатів ВР бачили усебічно

бором, то і Закон би ухвалили. Логічний, як якийсь організаторський мав би і якийсь ідеал. Скажімо, саме кандидати, на мою думку, повинні подати окружним комісіям свої промовні мови зустрічі з виборцями, саме комісія мала б розробити відповідний графік зустрічей, за яких місцеві органи влади повинні б забезпечити прийняття для тихих зустрічей, в ділячній комісії — організувати саме їх проведення.

Ніхт, я вважаю, нікому до цього нема діла. Від органів влади плекують, на кого б скинути всю цю роботу та як відбитися від величезної кількості претендентів.

Втім, Закон і в цьому сенсі. У будь-якій країн кандидати мають подати декларації, що вони не зарплатили і не хворі спокійно. В нас такої нема. У будь-якій країн спокійно на шахові «вигляди», що пробилися по яких-то представленнях, котрі ніби перешкоди, паспорти, змінили діл, поспрали розписки, що паспорт повернули. І у такій ситуації зборили підписи, щоб зареєструватися. А коли обраних розписки, щоб зареєструватися знову підписи тільки

діл, хто подати писмову заяву-протест. Кому ж заохочати вжитися на те свій час? Розмазати судам, навіть того парата й й... заспокоє. А як мається зліпка правдоподібності, котрі напущити, то можна сказати: бачу підписи насправді ніхт там не влаштовує. І не факт...

Думаю, що байдуже ставлення громадян до виборів, певна їх організація, неспокійність (крім самих кандидатів) у тому, щоб вибори відбулися, завжди велика кількість кандидатів, неспокійність у оточенні кандидатів до телебачення, бездіяльність допоступу реалізації Каса — все це перешкоди самим виборам. Тому вони можуть і не відбуватися. Вити хоча б для останніх з перелічених чинників. Так, телебачення з гордістю стоїлося по закінченні першого раунду незалежності телемаршруту: всі партії мали свою кандидатуру, всі свої програми. На це було витрачено 280 тисяч євро за час.

Начебто все гаразд. Але партії виставили тільки 11 кандидатів на загальної кількості кандидатів у депутати. Незалежність кандидатури — понад 35 вісім кандидатів на трудових підприємствах (не одні «своєчасні» законодавстві на підприємстві багач

то працює людей, які не можуть у тому оточенні, бє містяться підприємстві. Тоді ці люди мають змогу діяти користуватися своє право на вибори» — 31 відсоток. Але жоден з цих кандидатів не мав ніхт хитини для співбачення з виборцями через телебачення. Навряд чи випадково. Течер повинні надати майже по три хвилини всім кандидатам. При цьому не працюють, що партії має спокійно гадати своє слово.

Так би мовити, на частоту виборчого процесу, його результату відомо велике бездіяльність в наступному режимі. Приблизно 30—40 відсотків людей живуть не там, де прописані. Так за п'ятих систем організації виборів та байдужості більшості до їх результатів від велика частота виборів не змінює ситуації.

Ніхт залишилися менш як місяць до виборів, але можна їх втримати: Але хто чим займається?

Вибори під зерою зриву. А вони об як потрібні, щоб розвинути розбудову держани. Саме через розвинути всіляко і всі ми стали старішими в багатостій країн. Ніхто дивилося: торік влада була довести масові збори на 330—340 тисяч на мову душу населення за річної відомості збори (наприклад, в жовтні у 20 днів). Тому промови, писмові вибори, зняти так і такі оброти: нових законодавств, які поклали б край соціалістичному грабінцтво: інакше край буде покладено усе нім.

Тетяна ПАСТЕРНАК-ТАРАНАШЕНКО, кандидат у народні депутати України.

У партіях і рухах

Народ сказав, політикам «зав'язувати»

За державу незалежність висловлювалися більшість населення Молдову під час півсвіту уряд з народом, проведеного в республіці 7 березня. У всенародному голосуванні взяли участь більш як три третини громадян, котрі мають право голосу. 90 відсотків з них висловлювалися за те, щоб Молдова розвивалася як цілісна, незалежна держава у кордонях, визнаних ООН, проводила політику незалежності, підтримувала взаємовигідні відносини з усіма країнами й гарантувала усім громадянам рівні права відповідно до міжнародних норм.

На думку лідера провідної Аграрно-демократичної партії ПІЛУЧНСЬКОГО, результати опитування стануть відправною точкою для діяльності нового парламенту Молдови.

Безпека як дипломатичний чинник

«Лідери опозиції готові прибути до Москви для зустрічі з представниками уряду Таджикистану за умови надання їм гарантій безпеки і присутності спостерігачів ООН, Росії, Афганістану, Ірану та Північності». Про це заявив керівник делегації таджицьких опозиціонерів Турджонхондза під час переговорів у Гераті з першим заступником міністра закордонних справ РФ А. Адвмнініном. Російський дипломат у свою чергу наголосив, що в результаті обміну думками в іранській столиці «зроблено істотний крок» до політичного врегулювання конфлікту в Таджикистані.

Трагедія в делішському аеропорту

10 чоловік загинуло, 7 отримали тяжкі опіки аналісолог катастрофи, яка сталася в делішському міжнародному аеропорту імені Ілхари Тілієві. Як повідомляють керівники аеропорту, через кілька секунд після зльоту «Боїнг-737» авіаконструктор «Сахара сирлайна», який здійснював вантажну авіацію, полетів, затримався у пострілі і апар на лайнер Аерофлота Іл-86. Російський літак став з повинності вантажний порок і привинили пасажирського терміну. На шість, пасажирів не встигли зайняти свої місця. Обидва літаки спалахнули, Іл-86 пабуну і згорів.

СИЛА НАРОДУ — В ЙОГО РОЗУМІ

Звернення президента Ліберальної партії України Ігоря Маркулова до народу України

Шановні співграждані!

Я хотів би поговорити з вами, розповісти про принципові позиції Ліберальної партії й дати загальний аналіз політичної ситуації в Україні.

Говорячи про передвироботу боротьбу політичних партій за владу, я хотів би зосередити вашу увагу на тому, що ніхт боротьби немає і не була, оскільки на політичній арені України лютують приховані сили, а боротьба політичних партій — це тонкий політичний маневр невдачливих сил, що відкладає уперед.

Люди з добре відомими прикриттями й лаяй байдужістю мислять до Верховної Ради, спокійно усемикачусь, не вступаючи ні в яку боротьбу: за них усе зробить інші, бо в їхніх руках а економічні важелі управління.

Ми не перестаємо дивуватися такій неспадній і цілісній політиці влади, що до свого народу. Пробідаючи аляксові: вони впродовж керують його психологією, виймаю мільйонів настроями людей, методично не досягаючи своєї мети.

Безсвідомі, бігнучі народу для них стали головним інструментом: ось, мовляв, ратіше все буде, прийняли демократію — нічого не стало. А заперечили сьогоднішні малята в рухах усіх важелів управління народним господарством, саме влада бюрократична реформами за принципом «вони гірше краше».

Ми хочемо підкреслити, саме тієї катастрофи в економіці, яку вони маляють. Що амініація? Валишамися підприємства, аляніація спірних ка, аляніація збудинків та люди, аляніація державних чиновники. Але гоговова дола для України — чергове аляніація обмис. В власних руках в чергове раз ми можемо привести до аля

ди тих, хто розводіація народи блага, хто вміє тільки розводіація, а сьогодні треба виробити.

Сьогодні всі, бачи, як ми перемаємо... — результат активної політичної діяльності сама цих сил. Політичну бездіяльність, апатію до політичних партій, вони дуже ефективно майстерно прищеплюють народам. І аніхотить, що ніхто не зможе так зробити аля народом, як він сам.

Політична бездіяльність може паретизувати на трагедію для народу України і для кожної людини. Тому важливіше все врахувати до кожного кандидата, до того, які в нього були можливість і чи про ді зробив. Предвироботі, наприклад, до того, що ми продукції для нас вогні аніхотить у вайліах виробній для нього час — тоді, коли ви йдете голосувати, і дорогою прокладати саме тоді, і газ прокладати. Сили аля, зважаючи нас, у багатьох аляборних округах заважають продуктам.

І коли все це, як би обмис народи України, стане аляніація в час, коли потрібно надати голос за того чи іншого кандидата, то криза стане морозом аляктов. То єдиної дії буде три аляктов претейні.

Не аляніація корупційно аляду, не можна побудувати некорупційне суспільство.

Головним критерієм оцінки кандидатів мають бути його особисті людські риси: порядність, чесність, компетентність.

Ми не закликаємо нас голосувати лише за кандидатів від Ліберальної партії, ми вас закликаємо голосувати за нові приквіа, за нових чесних людей.

Покаже, що нема нічого аляніація, ніж наша особисті оцінка кандидатів.

У важкій ситуації байдужість — мовляв, нам усе одне — гірша за аляччю. Ми хочемо, аби ви аляніація: у наших рухах. Якщо сьогодні виши вибір — хліб, а не свобода, то завтра ви втратите і хліб, і свободу. Якщо ви сьогодні обираєте свободу, то завтра будете мати і хліб, і свободу. Я підкреслюю: усе а ваших руках: ваша щастя, щастя вайної родини, щастя дітей.

Велика аляктов, що ми зоборити, ми знаємо, що потрібно робити. Ми знаємо, як створити робочі місця, ми знаємо, як залучити інвестиційні капітали, ми знаємо, як розвинути економіку, ми знаємо, як захистити інтереси країни й кожного громадянина. Ми забезпечимо кожному громадянину гідне життя, а пенсіонерам — гідну старість. Ми знаємо, як вийти з кризи, що для цього зоборити. Ми — професіонали та фахівці.

Адже коли алямається телевізор, то академік, професор, аляким б розумнішим вони не були, не зможемо підготувати й аляніація: розв'язати електронні аля, алякі за б хвилини ремонту телевізора.

Видирати економіку й аляніація країну з кризи професіонали можуть за дуже короткий час. «Відомі й розумні» ці проблеми ніхто не розв'язав. Платергошій днів. Малами всі аляніація аляди, аляччю всі можливість, вони не аляніація аляніація: вони його негіршіли.

Видирати економіку країни політичному романтизму — по ра розвирізувати усе микула. Сьогодні ці час вибори.

Шановні виборці! Шановні співграждані! Ваш вибір! Ми, ліберали, пропонуємо обрати нових людей, обираючи чесних професіоналів.

Крім ЛПНУ, в Україні ніхт нема політичної сили, аляніація і готові аляти на себе відповідальність за майбутню країну і аляніація в краще тяжке становище П населення. Наші партії контролюють ситуацію, аляніація могутніми фінансовими й матеріальними резервами, в також інтелектуальним та підприємницьким потенціалом, ми чітко й аляну програму на перспективу, аляніація партії на народ.

ЛПНУ однакові чужі й популярні за аляніація в економіці й політиці. Треба оцінка реальних процесів в економіці України та володіння механізмами й засобами П стабільної, аляніація успіху партії на вибори.

ЛПНУ має могутній арсенал засобів, які дають змогу випунити аляніація аляніація та збудувати аляніація, аляніація внутрішній ринок товарами масовою попитом, створити сприятливі умови для розвитку ринкових відносин без шкоди Україні.

Ми віримо в розум народи України. Ми віримо, що укористі історії будуть іраховані. Ми віримо, що народи України не дасть у черговий раз себе обдурити. Головним багатством України а П народ. Усе ік байдужості, байдужості — буди аляніація народи у його розумі. Вибір за вами!

10 березня 1993 року. № 44 (794)

На центр надійся а часу не гай

Селяни Херсонщини організовано готуються до весняних робіт.

Ще зимно. Та, ловлячи окремі теплі дні, сільські трудівники надолужують прогалине восени. І в такі дні механізатори ворують 6—6 тисяч гектарів.

Важких часів, як тепер, землероби області давно не пам'ятають. Восени було недосіяно 28 тисяч гектарів озимих культур. Пересіяти доведеться більше половини площ. — 265 тисяч гектарів. Звично збільшиться яровий клас. Отже, цьогорічна сімба буде в екстремальних умовах.

Адміністрація області передбачила це. Ще в листопаді минулого року представник Президента Олександр Мельников розпорядився провести різнопланову підготовчу роботу, взяв під контроль основні питання.

Зроблено чимало. Зокрема, на Новокаховському комбінаті майжепродукти заготовлено понад 18 тисяч тонн насіння кукурудзи – небагато більше, ніж торік. На початку минулого року коефіцієнт готовності тракторів становив понад 80 відсотків. У багатьох господарств Херсонської області вже зібрано урожай і до нього вжито всіх заходів, щоб він дійшов до виходу з поля. Люди розчищають пропашувальні канали, проводять комплексні заходи проти шкідників, ремонтують допоміжні машини. Проїхали машинами 3280 агрономів, інженерів, механіків, начальників держотделів, лісовиків, фермерів. Допомагають роботу трактористи сім'ї забезпечили 7698 мешканців, котрі вже завершили свою військову службу.

[illegible]

що використовувалися раніше.

Шопредла, у Гориславському, Каланчацькому, Вериславському та інших районах не зуміли записатися по списку кукурдузів, горохом. Але не біда — в інших районах зберігаються його надлишки, і вони будуть використані для бартерного обміну. А нестачу можна перекрити за рахунок загоспелу у держресурс, де тільки щорічно маємо 23 тис. тонн. О.Маланюк постійно нагадує: записувати нічого, краще братися за діло і поспішати за себе.

Відомо, що в Україні злиття до центру. Мало палити, багато. Держава зборгувала більше 200 мільярдів карбованців — за задані торік молоко та м'ясо. А найтютювніше — село не відійшло від хазинизму — по-чорноземно

[illegible]

На Херсонщині намічено провести сізбу за 6—10 днів. Планується одержати 2 мільйони 600 тисяч тонн зерна. 108 тисяч тонн соняшнику. Гуркіт тракторів нагадує, що реалізація планів почалася.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

ЗДАВНІХ-ДАВЕН відоме село Рижаківка, що біля Брайло-
на. Чи побував тут колись
Петро Ілліч Чайковський, автор
всесвітньвідомого «Лебедино-
го озера», люди не знають, але що є
тут озеро і що лебеді в ній плава-
ють — те й малеча знає.

таких самих неперспективних (за дурний погляд) сіл. Ти в останні дні так званої перебудови з'явився в цьому селі непересічна людина. З'явився на запрошення односельця, які знали, що предки його добре поралися на цій землі. Тож і запросили знамого їм сина поважаючих батьків, щоб приїхав з української столиці, де працював в одному з науково-дослідних ін-

Тоді запригнічили, і обрали Олександра Івановича Коновала. На той час політика щодо неперспективних сіл вже змінювалась, що відчувалося і в області, і в районі.

Тоді спочатку голова колгоспу «Промінь» — практичною допомогою надавала.

За тих часів не робилося дуже просто. Наказав ЦК — і муси додати до роботи. Усе з районоу знаєш в одне село — неперспективне, щоб можна було по записничному окопі показати, як от село відбудується.

А Олександр Коновал, голова колгоспу «Промінь», організовано з братівшого села, мав там, що

У новоствореному господарстві за його головування на суглинках зібрано по 43,3 центнера пшениці з гектара та по 400 центнерів пухляхих буряків. Земість 40 тисяч м'єса задати 84 тонни. З'явилася і кількість синьофори з синьими персикуватими білої породи. Надій молока на корову становив 15 кг на добу проти ніс-кох, десяток по району. Придле-ди увати і пасовища, на яких улі-мнували око селин високопро-мислових, з'явилася і

Успішні рижиківці не подобалися окремим головам кидирівців. Та й сам Олександр Іванович деякому був наче більшою в опі. Бо не годився міському партії і першому секретареві Віктору Сергійовичу Кулику. І той заливачив його, як кулика на болоті, і дбав собі в голови «Променя» Володимира Васильо-

І закрутилося, і завертілося. А хто б міг подумати, що колишнього голову, вищайшого, туманного і скромного князянка, весілляс від сільського господарства Деряч примушуватиме узятися до лона-

Однаке все тече, все змінюється. І люди в нас уже не ті — розуміють, що до чого. Тим більше, що за голодування О. І. Коно-

навіть якщо та її у батьки годиться. Стару жінку виштовхнути з кабінету. Побити ветерана війни. А от з комерсантами, ласими пожитися чужим коштом, уряж контакти встановлює. І все йому, наче вода з гісика, сходити.

Зібрався селянин, прийшли до контори: зборів, мовляв, хочемо, нехай правління з головою прозатують. Держач їм на те: «Які там збори всіляких відцесенців, рухівців і подібних шельм, козлів, і бляків...»

Отож до сьогодні селяни не можуть зібратися і вирішити, як їм далі бути і на землі святій трудитися. Держач та держки його одностудий замикають край зубожілих людей. Тут ні орендари, ні фермери.

Чи не тому, що Володимир Васильович надто шанована деякими районними керівниками номенклатура?

Замість фейлетону

ІДА НЕ ГОЛОВА
А БЕЗГОЛОВ'Я

Цікалось у представника Президента в Жмеринському районі Григорія Миколайовича Кучера — чому все ж таки не ланцюгнуться нинішні мід 29.12.93 р. за підписом першого глави облдержадміністрації Василя Цюpra? У відповідь почув: «Та що нам той Цюpr! Держак звільняє тих, які не хотять працювати, і зробив це знову ж таки. По обидві сторони».

До побачення, то до побачення, але ж серед безробітних колгоспів «Промінь» передові копірки Людмила Лисак, Віра Коваль, водії трактористки Олександра Коваль, Алісон Ашпур, Олексій Горбачов, Микола Лисак, Василь Чечельнякський, завідувач випускатою та фермою великої рогатої худоби Ахмед Ашпур, Микола Черников, композитор і співак Еричмол, бібліотекарка Валентина Черникова і, звісно, Інженер... Олександр Ільницький Коновал (Принципів) змушували членом правління. Мабуть, ішовши з України, член правління з «Всесвітньої» був членом правління «Проміня».

Оттак керівник д...
Не сподобалася голова комісії Галина Павлівна Ермилова. А чого? Хтозна. Може того що: відмовилися включати беззоровельєр колгоспної записки жмеринським читиншам. Примушували чесну діжку зівзватися на несекосному злочині, віддати записки голови на безкошттовну видачу не одиєї тонни пально-го, лісоматеріалів, півліки, до...

Усе почалося зі звернення селян до колишнього першого заступника голови обласної адміністрації В. А. Лєгуна. Віктор Антонович замість того, щоб належно розглянути, передав листа з підписами людей тому, проти кого йшлося в ньому, тобто самому В. Деркачу. І закрутіла лютівня вийшла: почалися звільнення з 50 підписаних симнадіть Володимиром Васильовичем було звільнено без всяких на те підстав. А до зачинателів цієї справи Галини Єрмилової ціла була й зовсім

Розпочалося вельми оригінальне слідство. Перший допит здійснював інспектор Жмеринського районного відділу боротьби з економічною злочинністю Юрій Олександрович Шмал, котрий, як стверджує допитувана, одообривав їй рукави, розбив носа,

Слідчому Жмеринської районної прокуратури Анатолію Барцькому Галина Єрмилова заявила відвід, бо сам Анатолій

Григор'явнявися особа за-
значеною, по одній із записок
голови суду за безпечною
отримав будівельні матеріали.
Як з'ясувалося, доставлена вона
судді за його запискою. Розкрит-
ся діяльність мажоранта Віктор
Александров Охоткоз кілька
років нахажував Єрмолович з'яв-
лявся до радгоспів міської, а коли
Григор'явняв просяв вручити
пошту — для чого їй судді при-
бути, чула у відповідь: «Там за-
писки». І не бреша: «Знавала ше
сестру. Сьогодні серпняного дня о
9:30 до хати. Її сестра вперлася
три брані хвилю і міліції — згаду-
ваний Віктор Охоткоз, Александр

Москва та Федір Порохоний. На очах восьмидіятної доньки, прихильниці білоруської тридівидної сільськогосподарської кастри, з криками і погрозами одягнув Галині [Лілії] наручники, вкинув до колгоспної юзкі № 75—15 ВІА і повелів до контори. Там вступ з головою колгоспу і його наближеними замість того, щоб дати сервіс кравці, почала купувати із зваримою і називати її такими словами, як «два сторінки газети по червоній ціні». Отак виникли «Москва» та «УАЗ» у розмій жипів у добірному ідеологічному товаристві «доставили до райвідділу колгоспного комітету».

В сучасному реінтроду Гану Платіну розповіли, що в чотирьох місяцях, і зокрема після вильоту, він дивився на скарбничку дітки, в згодом, відбивавши заступати рет; а також до КІЗ (смає-рі) попереднього уявлення). В такій організації своїх розпо-ділях, доглядаючи Анітолії Гро-рові. Коли кількість компанії зростає, скарбничку розділяють на частини, і кожен з них починає, як змінюється. Тоді Ганна Платі-на, отримавши безсмертну по-ділку, віддав серця своїм дітям, і вони почали жити. Після цього, Ганна Платіна написала статтю за ст. 84 ч. 2 ККУ криміналу резонансу. Знаючи, що відповідно до згаданої статті Г. П. Єрмоліва могла зде-якати позбавлення волі. На статтю та-кож, як і на статтю, написану Ган-ною Платіною, була написана ко-пія, і вона була надіслана до про-куратури.

булася майже рік. І припинена 24 грудня 1993 року за відсутністю складу злочину.

Про інші не менш обурливі історії тут вже за браком місця не описує.

Згадали тільки відоміші міжкрайнього прокурора радника юстиції В. Вознока одній із скривджених — дівчирі Вірі Коваль: «Макар Павлович Ткачук не являється членом сім'ї співприсямства «Промінь» і в сім'ї співприсямств не працював». А в скорі їдеться про побиття Деркача учасника війни, втегерана

Отакої історії — не дивина у Жмеринському районі. Хочеться вірити, що в цьому куточку подільського краю зрештою дотримуватимуться закону: писаний-бо для всіх і всі перед ним мають бути рівні.

Олександр СУТАК.

Deutsches

ПО УРАГИ АКИНОЧЕРОВ

29 квітня 1994 року в м.Львові, у приміщенні Паладу культури АТ «Концерн-Електрон» (с.у. Штефан А.Дейдуса, 11) відбувся загальний збір акці-

Регистрація акціонерів — з 8.30 до 9.50.

1. Про виконання п. чл. IV експертного товариства за 1993 рік та плани роботи АТ на 1994 рік.
2. Фінансові результати діяльності АТ і плановок розподілу прибутку за

3. Висновки Ревізійної комісії АТ за звітними та балансами АТ за 1993 рік.

кріпості акцій та внесення відповідних змін до Статуту товариства.

6. Про перерозподіл окремих функцій управління між Радою акціонерів
Правлінням АТ та внесення відповідних змін до Статуту товариства.
Наші телефони у Львові:
0322 33 43 50.

Правління АТ «Концерн-Електрон».

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ
ТАЄМНИЦЮ

Виключаючи з інформаційного суверенітету України та загальнонаціональних пріоритетів міжнародного порядку у сфері інформації, цей Закон регулює суспільні відносини, пов'язані з віднесенням інформації до державної таємниці. Її засекречування, що охороняє з метою захисту життєво важливих інтересів України у сфері оборони, економіки, воєнних відносин, державної безпеки і охорони правопорядку.

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Державна таємниця і ступінь секретності

Державна таємниця — вид таємної інформації, що охоплює відомості у сфері оборони, економіки, воєнних відносин, державної безпеки і охорони правопорядку, розголошення яких може завдати шкоди життєво важливим інтересам України і які вказані у порядку, встановленому цим Законом, державною таємницею та підлягають охороні за бажу держави.

Ступінь секретності — категорія, яка характеризує важливість такої інформації, можливість її аналізу відповідно її розголошення, ступінь обмеження доступу до неї та рівень її охорони державою. Критерії визначення ступеня секретності інформації встановлює Державний комітет України з питань державних секретів.

Стаття 2. Законодавство України про державну таємницю

Законодавство України про державну таємницю базується на Законі України «Про інформацію» і складається з цього Закону та інших актів законодавства України, прийнятих відповідно до нього.

Для законодавства України про державну таємницю не поширюється на відносини, пов'язані з охороною комерційної чи банківської таємниці, іншої конфіденційної та таємної інформації, якщо остання одночасно не є державною таємницею.

Стаття 3. Державна політика щодо державної таємниці

Державну політику щодо державної таємниці як складову частину загальнонаціональної інформаційної політики та політики забезпечення безпеки України від внутрішніх та зовнішніх акторів формує Верховна Рада України.

Президент України, Кабінет Міністрів України, Рада Міністрів Республіки Крим, інші органи державної виконавчої влади, а також органи місцевого і регіонального самоврядування забезпечують реалізацію цієї політики в межах своєї компетенції, переданої конституцією.

Спеціально уповноваженим центральним органом державної виконавчої влади у сфері забезпечення охорони державної таємниці та політики забезпечення безпеки України є Державний комітет України з питань державних секретів. Положення про Державний комітет України з питань державних секретів затверджується Кабінетом Міністрів України. Осеред функцій у цій сфері, а тому частіше щодо технічного захисту інформації, оперативних заходів охорони державної таємниці, фельд'єгерської зв'язку, охорони державної таємниці у засобах масової інформації, виконують відповідні державні органи в межах повноважень, переданих законодавством.

Стаття 4. Віднесення права власності на інформацію, що віднесена до державної таємниці, та її носії

Власник інформації, що віднесена до державної таємниці або її матеріальних носіїв, здійснює своє право власності з урахуванням обмежень, встановлених відповідно до цього Закону.

Порядок та умови охорони державної таємниці, виключаючи встановлення спеціального режиму користування і розповсюдження інформацією, що віднесена до державної таємниці, та її носіїв визначаються відповідно до цього Закону та договором між власником інформації або її носієм та Державним комітетом України з питань державних секретів.

Якщо зазначені в договорі обмеження права власності на інформацію, що віднесена до державної таємниці, та її носіїв завдають шкоди їх власнику, ця шкода компенсується власнику у повному обсязі, виключаючи неоподатковані доходи за рахунок держави.

Якщо власник інформації, що віднесена до державної таємниці або її носіїв, відмовляється виконувати договір про охорону державної таємниці або порушує його, за рішенням суду ця інформація або її носії можуть бути вилучені і кідентифіковані державою. Порядок і розміри компенсації за таке вилучення визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Фінансування заходів щодо віднесення інформації до державної таємниці, її засекречування та охорони

Фінансування заходів щодо віднесення інформації до державної таємниці, її засекречування та охорони здійснюється за рахунок державного бюджету, бюджетів місцевого та регіонального самоврядування, коштів підприємств, установ і організацій, які здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею.

Заходи щодо віднесення інформації до державної таємниці, її засекречування та охорони на підприємстві з недержавною формою власності фінансуються на основі договору з підприємством-замовником про проведення робіт, пов'язаних з державною таємницею.

Підприємствам, установам і організаціям, які здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею, можуть надаватися податкові та інші пільги у порядку, встановленому законодавством.

РОЗДІЛ II

ВІДНЕСЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ДО ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ

Стаття 6. Інформація, яка може бути віднесена до державної таємниці

До державної таємниці у порядку, встановленому цим Законом, може бути віднесена інформація:

Постанова Верховної Ради України

Про порядок введення в дію
Закону України «Про
державну таємницю»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести в дію Закон України «Про державну таємницю» з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України разом з комісією Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки, а також громадськості та засобам масової інформації у тримісячний строк розробити і внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін і доповнень до законодавчих актів, пов'язаних з питаннями охорони державної таємниці.

3. Лордівчати Кабінету Міністрів України у тримісячний строк:

розробити проект Положення про Державного експерта з питань таємниці та подати його Президентові України на затвердження;

розробити і затвердити:

Положення про порядок та методи формування і опублікування Зводу відомостей, що становить державну таємницю;

Положення про порядок і умови надання дозволу (ліцензії) на здійснення діяльності, пов'язаної з державною таємницею;

Положення про особливий режим діяльності підприємств, установ і організацій, які пов'язані з державною таємницею;

Положення про порядок, види і розміри компенсації громадянам у зв'язку з роботою, яка передбачає доступ до державної таємниці.

4. Кабінету Міністрів України до 1 травня 1994 року:

привести у відповідність з вимогами Закону рішення Ради України;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами України їх нормативних актів, які суперечать змістові цього Закону.

5. Надати до прийняття відповідних правових актів України і провадженні законодавства України у відносинах з Законом України «Про державну таємницю» застосовувати чинні акти в частині, що не суперечить цьому Закону.

Голова Верховної Ради України
І. ПІЩО

м. Київ

21 січня 1994 року

1) у сфері оборони: про військ стратегічних і оперативних планів та інших документів бойового управління, підготовку та проведення військових операцій, стратегічне та мобілізаційне розгортання військ, а також про інші найважливіші показники, які характеризують організаційні, чисельні, дислокаційні, бойові та мобілізаційні готовності, бойову та іншу військову підготовку, озброєння та матеріально-технічне забезпечення Збройних Сил України, Прикордонних військ України, Національної гвардії України та інших військових формувань України;

про напрямки розвитку окремих видів озброєння і військової техніки, їх кількості, тактико-технічні характеристики, організацію і технологію виробництва, науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи, пов'язані з розробкою нових зразків озброєння і військової техніки, а також про інші роботи, що плануються або здійснюються в інтересах оборони країни;

про сили і засоби цивільної оборони України, можливості населених пунктів, регіонів і окремих об'єктів для захисту, евакуації і розосередження населення, забезпечення його життєдіяльності та виробничої діяльності об'єктів народного господарства у воєнний час або у умовах інших надзвичайних ситуацій;

про геодезичні, графіметричні, картографічні, ідентифікаційні та гідрометеорологічні дані і характеристики, які мають значення для оборони країни;

2) у сфері економіки:

про мобілізаційні плани і мобілізаційні потужності народного господарства, виробництва і обсяги постачаль стратегічних видів сировини і матеріалів, а також про розширення та обсяги державних мобілізаційних матеріальних резервів;

про використання транспорту, зв'язку, інших галузей та об'єктів інфраструктури країни а інтересах забезпечення її безпеки;

про зміст, обсяг, фінансування та виконання державного оборонного замовлення;

про плани, звіти та інші найважливіші характеристики добування, виробництва та реалізації окремих стратегічних видів сировини і продукції;

про державні запаси дорожніх металів монетарної групи, коштовного каміння, валюти та інших цінностей, операції, пов'язані з виготовленням грошових знаків і цінних паперів, їх зберіганням, охороною і захистом від підробки, обігом, обліком або вилученням з обігу, а також про інші особливі заходи фінансової діяльності держави;

3) у сфері воєнних відносин:

про директиви, плани, накази делегатів і посадовим особам з питань воєннополітичної і воєннекожесеконічної діяльності України;

про військове, науково-технічне та інше співробітництво України з іноземними державами, якщо розголошення відомостей про це завдаватиме шкоди інтересам України;

про експорт та імпорту озброєння, військової техніки, окремих стратегічних видів сировини і продукції;

4) у сфері державної безпеки і охорони правопорядку:

про зміст, плани, організацію, фінансування та матеріально-технічне забезпечення, засоби, форми, методи і результати розшукувальних, контррозшукувальних та оперативно-розшукувальних діяльності;

про осіб, які співробітничали або раніше співробітничали на конфіденційній основі з органами, що здійснюють таку діяльність;

про організацію та порядок здійснення охорони вищих органів законодавчої і виконавчої влади, державних банківських установ і інших посадових осіб держави;

про систему урядового та спеціального зв'язку;

про розробку і використання шифрів, роботу з ними, проведення наукових досліджень в галузі криптографії;

про інші засоби, форми і методи охорони державної таємниці.

Конкретні відомості можуть бути віднесені до державної таємниці лише за умови, що вони підлядають під категорії, зазначені в частині першій цієї статті, і їх розголошення завдаватиме шкоди життєво важливим інтересам України.

Забороняється віднесення до державної таємниці будь-яких відомостей, якщо цим будуть порушуватися конституційні права людини і громадянина, заважатиметься праву здоров'я і безпеки населення.

Не може бути віднесена до державної таємниці інформація:

про стихійні лиха, катастрофи та інші надзвичайні події, що загрожують безпеці громадян, які сталися або можуть статися;

про стан навколишнього середовища та здоров'я населення, його життєвий рівень, включаючи харчування, одяг, житло, медичне обслуговування і соціальне забезпечення, є також про соціально-демографічні показники, стан правопорядку, освіти і культури населення.

Інформація належить державній таємницею з часу включення її до Зводу відомостей, що становить державну таємницю.

Стаття 8. Державні експерти з питань таємниці

Державними експертами з питань таємниці є Президент України, Голова Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України та посадовці та інші посадо-

ві особа, на яких ці функції у відповідних галузях державної діяльності покладені Президентом України.

Державний експерт з питань таємниці несе особисту відповідальність за закористування і об'єктивність свого рішення про віднесення інформації до державної таємниці.

Положення про Державного експерта з питань таємниці затверджуються Президентом України.

Стаття 9. Рішення Державного експерта з питань таємниці

У рішення Державного експерта з питань таємниці зазначаються:

інформація, яка має становити державну таємницю, та її відповідність низам, передбаченим статтею 6 цього Закону;

підстави віднесення інформації до державної таємниці та у разі її розголошення об'єктивна шкода життєво важливим інтересам України;

ступінь секретності зазначеної інформації;

стаття, на якій засекречується інформація;

особ особистого фінансування заходів щодо її охорони;

державний орган (орган), який має пропонувати про віднесення цієї інформації до державної таємниці, і державний орган (орган), якому надається право приймати рішення щодо кола суб'єктів, які матимуть доступ до цієї інформації;

строк чинності рішення про віднесення інформації до державної таємниці.

Стаття 10. Звід відомостей, що становлять державну таємницю

Звід відомостей, що становлять державну таємницю, форму та публікує в офіційних державних виданнях Державний комітет України з питань державних секретів на підставі рішень державних експертів з питань таємниці.

Зміни і доповнення до Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, публікуються не пізніше трьох місяців з дня отримання Державним комітетом України з питань державних секретів відповідного рішення Державного експерта з питань таємниці.

Порядок та механізм формування Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, і його опублікування визначаються Кабінетом Міністрів України.

На підставі та в межах Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, з метою конкретизації та систематизації даних про інформацію, яка відноситься до державної таємниці, органи державної влади України можуть створювати відповідні розгорнуті переліки відомостей, що становлять державну таємницю.

Ці переліки повинні бути затверджені Державним експертом України з питань таємниці і погоджені з Державним комітетом України з питань державних секретів.

Розгорнуті переліки відомостей, що становлять державну таємницю, не можуть суперечити Зводу відомостей, що становлять державну таємницю.

У разі включення до Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, або розгорнутих переліків цих відомостей інформації, яка не відповідає вимогам, передбаченим статтею 6 цього Закону, або порушення встановленого порядку віднесення інформації до державної таємниці заінтересовані особи мають право оскаржити на рішення Президента України або безпосередньо до Верховного Суду України.

Стаття 11. Строк дії рішення про віднесення інформації до державної таємниці

Строк, протягом якого діє рішення про віднесення інформації до державної таємниці, встановлюється Державним експертом з питань таємниці в урахування ступеня секретності інформації та інших обставин і не може перевищувати 30 років.

Після закінчення зазначеного строку його може бути продовжено рішенням Державного експерта з питань таємниці.

Стаття 12. Зниження ступеня секретності інформації та скасування рішення про віднесення її до державної таємниці

Зниження ступеня секретності інформації та скасування рішення про віднесення її до державної таємниці здійснюються на підставі висновку Державного експерта з питань таємниці, або без зазначення у зв'язку з закінченням строку дії рішення про віднесення інформації до державної таємниці або в підставі рішення суду у випадках, передбачених статтею 10 цього Закону, і оформлюється Державним комітетом України з питань державних секретів шляхом відповідних змін у Зводі відомостей, що становлять державну таємницю.

РОЗДІЛ III ЗАСЕКРЕЧУВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 13. Засекречування інформації, що відноситься до державної таємниці

Засекречування інформації, що відноситься до державної таємниці, здійснюється шляхом надання відповідному документу, виробу або іншому матеріальному носію інформації грифа секретності.

Гриф секретності в обов'язковому реквізитом кожного матеріального носія інформації, що відноситься до державної таємниці. Він має містити відомості про ступінь секретності цієї інформації («особливий важливість», «цілком таємно», «таємно»), строк засекречування інформації та посадову особу, яка надала зазначений гриф.

Якщо гриф секретності неможливо нанести безпосередньо на носій інформації, він має бути зазначений у супровідних документах.

Заборонено надавати гриф секретності, передбачений цим Законом, носіям іншої таємної або конфіденційної інформації, які не становлять державної таємниці.

Перелік посадових осіб, які мають право надавати носіям інформації гриф секретності, затверджується керівником підприємства, установи або організації, яка здійснює діяльність, пов'язану з державною таємницею.

Після закінчення встановлених строків засекречування інформації та у разі зниження ступеня секретності інформації або скасування рішення про віднесення її до державної таємниці посадові особи, які здійснювали засекречування інформації, обов'язані забезпечити зміну грифа секретності або розсекречування інформації.

Стаття 14. Строк засекречування інформації

Строк засекречування інформації залежить від ступеня її секретності та встановлюється у рішення Державного експерта з питань таємниці відповідно до статті 9 цього Закону. Він не може перевищувати для інформації «особливої важливості» — 30 років, для інформації «цілком таємно» — 10 років, для інформації «таємно» — 6 років.

Період строку засекречування починається з часу надання грифу секретності відповідному носію інформації.

Президент України, Голова Верховної Ради України або Прем'єр-міністр України в власній ініціативі чи на підставі рішення інших державних експертів з питань таємниці можуть продовжити строк засекречування інформації.

Стаття 15. Оскарження безпідставного засекречування інформації

Громадянин та юридичні особи мають право анести посадовим особам, які надають гриф секретності носію інформації, обов'язкову для розгляду мотивовану пропозицію про розсекречування цієї інформації. Зазначені посадові особи по-

винні протягом одного місяця дати громадянину чи юридичній особі письмову відповідь з цього приводу.

Рішення про засекречування інформації може бути оскаржено посадові особи вищого рівня, які підпорядковані та посадова особа, що надала гриф секретності відповідному носію інформації. У разі недоволення скарги громадянин або юридична особа мають право оскаржити протиправні дії посадових осіб до суду.

РОЗДІЛ IV ОХОРОНА ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ

Стаття 16. Зміст охорони державної таємниці

Охорона державної таємниці включає комплекс організаційно-правових, інженерно-технічних, криптографічних та оперативних заходів, спрямованих на запобігання розголошенню таємниці, що становить державну таємницю.

Здійснення цих заходів відноситься до компетенції забезпечують державні органи, передбачені статтею 3 цього Закону.

Стаття 17. Особливості організаційно-правової охорони державної таємниці

З метою охорони державної таємниці встановлюються:

адміністративні заходи щодо встановлення, користування, збереження, передачі, транспортування і обліку носіїв інформації, що становлять державну таємницю;

ліцензування підприємств, установ і організацій, які здійснюють діяльність, пов'язану з державними таємницями;

особливий режим діяльності (режим секретності) підприємств, установ і організацій;

спеціальний порядок доступу громадян до державної таємниці;

обмеження щодо обладнання, передачі інших держав або розпосередження іншим шляхом інформації, що становить державну таємницю;

обмеження щодо перебування і діяльності в Україні іноземних громадян та іноземних юридичних осіб, а також розшукування і преслідування об'єктів і технічних засобів, що їм належать;

спеціальний порядок здійснення судових, наглядних, контролюючих-ревізійних та інших функцій органів державної влади стосовно підприємств, установ і організацій, діяльність яких пов'язана з державними таємницями;

відповідальність за порушення законодавства про державну таємницю.

Стаття 18. Зберігання носіїв інформації, що становить державну таємницю, та до їх зберігання

Адміністративні заходи щодо встановлення, користування, забезпечення швидкості, передачі, транспортування і обліку носіїв інформації, що становлять державну таємницю, та до їх зберігання встановлюються Державним комітетом України з питань державних секретів.

Стаття 19. Ліцензування підприємств, установ і організацій, які здійснюють діяльність, пов'язану з державною таємницею

Надання підприємствам, установам і організаціям права здійснювати діяльність, пов'язану з державною таємницею, здійснюється шляхом оформлення Державним комітетом України з питань державних секретів відповідного дозволу (ліцензії).

Порядок і умови надання зазначеного дозволу (ліцензії) визначаються Кабінетом Міністрів України.

Підприємства, установи і організації, яким надано зазначений у цій статті дозвіл (ліцензію), повинні мати доступ до конкретної інформації, що становить державну таємницю, згідно з розпорядженнями державних органів та у висновку Державного експерта з питань таємниці державних органів. За погодженням з цими органами здійснюється передача інформації, що становить державну таємницю, або її носіїв іншим підприємствам, установам і організаціям, які мають відповідний дозвіл (ліцензію) Державного комітету України з питань державних секретів.

Стаття 20. Особливий режим діяльності підприємств, установ і організацій, пов'язаний з державною таємницею (режим секретності), запроваджується за наказом, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 21. Доступ громадян до державної таємниці

Доступ до державної таємниці надається громадянам України віком від 16 років, які потребують його за умовами своєї службової чи науково-дослідницької діяльності і які оформили відповідний допуск у порядку, передбаченому цим Законом.

Рішення про надання доступу до конкретної інформації, що становить державну таємницю, приймають керівники державних органів, підприємств, установ і організацій, в яких здійснюються роботи або зберігаються носії інформації, пов'язані з цією інформацією.

Відмова надати громадянину України доступ до конкретної інформації можлива лише за відсутності підстав, передбачених частинною першою цієї статті, і може бути оскаржено посадові особи вищого рівня, які підпорядковані та посадова особа, яка відмовила громадянину у доступі до конкретної інформації, що становить державну таємницю. У разі недоволення скарги громадянин має право оскаржити протиправні дії посадових осіб до суду.

Іноземним громадянам та особам без громадянства доступ до державної таємниці надається у виняткових випадках на підставі міжнародних угод або письмового розпорядження Президента України.

Стаття 22. Допуск громадян до державної таємниці

Допуск до державної таємниці надається на підставі наказу керівника підприємства, установи або організації, де працює, проходить службу чи навчається громадянин.

Якщо потреба громадянина у відомостях, що становлять державну таємницю, не пов'язана з місцем роботи або навчання, допуск може надаватися за місцем здійснення діяльності, пов'язаної з державною таємницею.

Надання допуску до державної таємниці здійснюється шляхом оформлення необхідності роботи особи з інформацією, що становить державну таємницю;

перевірку особи в зв'язку з допуском до державної таємниці;

назати громадянину на себе обов'язки щодо збереження державних таємниць, які будуть йому довірені;

оперування у письмовій формі згоди громадянина на передачу законодавством обмеження прав у зв'язку з допуском до державних таємниць;

оповіщення громадянина з нормами про відповідальність за порушення законодавства про державну таємницю.

Форми допуску до необхідної громадянину інформації («особливої важливості», «цілком таємної», «таємної») встановлюються залежно від ступеня її секретності.

Рішення про допуск громадянина до державної таємниці приймається не пізніше 5 діб після закінчення перевірки особи у зв'язку з допуском до державної таємниці.

Стаття 23. Відмова у наданні допуску до державної таємниці

Допуск до державної таємниці не надається у разі:

зазначених на 8-й стор.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ
ТАЄМНИЦЮ

(зазначено. Початок на 6-7-й стор.).

- 1) відсутності у громадянина об'єктивної необхідності в роботі з інформацією, що становить державну таємницю;
- 2) наявності в ході перевірки особи у зв'язку з допуском до державної таємниці фактів її сприяння протиправній діяльності органів іноземних держав та іноземних організацій або участі особи в об'єднаннях громадян, діяльність яких не підлягає легалізації чи заборонена в судовому порядку, або виконання нею обов'язку щодо збереження державної таємниці, якщо вона була порушена;
- 3) відомості громадянина вказати на себе обов'язки щодо збереження державної таємниці, яка йому була довірена, або відсутності його згоди на передачу чи законотворче обмеження прав у зв'язку з допуском до державної таємниці;
- 4) наявності у громадянина судимості за тяжкі злочини, на погашенні чи на закінті у встановленому порядку;
- 5) наявності у особи неіснуючих заходів, які можуть завдати шкоди охороні державної таємниці, відповідно до переліку, затвердженого Міністерством охорони здоров'я України і Державним комітетом України з питань державних секретів.

У наданні допуску до державної таємниці може бути відмовлено також у разі:

- 1) наявності у громадянина особистих зв'язків з особами, причетними до протиправної діяльності іноземних держав та іноземних організацій, якщо громадянин на припиненні цих зв'язків після офіційного письмового попередження органами Служби безпеки України;
 - 2) наявності громадянина під час оформлення допуску надосторонніх відомостей про себе;
 - 3) постійного проживання громадянина за кордоном або оформлення ним документів на виїзд для постійного проживання за кордоном.
- Стаття 24. Перевірка осіб у зв'язку з їх допуском до державної таємниці
- Перевірка осіб у зв'язку з їх допуском до державної таємниці здійснюється органами Служби безпеки України у місцевій сфері в порядку, встановленому цим Законом і Законом України «Про оперативну-розшукову діяльність».

У ході перевірки в'ясується наявність чи відсутність обставин, передбачених пунктами 2 і 4 частини першої та частиною другою статті 23 цього Закону.

Мотивований висновок органу, який здійснює перевірку, є обов'язковим для посадових осіб, уповноважених приймати рішення про надання допуску до державної таємниці.

Стаття 25. Оскарження громадянином відмови в наданні допуску до державної таємниці

Посадові особи, уповноважені приймати рішення про надання допуску до державної таємниці, обов'язані повідомити громадянина у письмовій формі причини і підстави відмови у наданні допуску.

Громадянин має право оскаржити акт відмови посадових осіб згідно з різними видами адміністративних та судових оскаржень, якщо громадянин подає позов до державної таємниці. У разі невідомості скрити громадянин має право оскаржити протиправні дії посадових осіб до суду.

Стаття 26. Скасування допуску до державної таємниці

Скасування рішення надати допуск до державної таємниці можливе у разі виникнення або зміцнення обставин, передбачених статтею 23 цього Закону, а також коли громадянин діяв протиправно професійно діяльність, у зв'язку з якою йому було надано допуск до державної таємниці.

На державних громадянинах допуск до державної таємниці скасовується протягом трьох днів з часу виявлення цих обставин до скасування допуску.

Рішення про скасування допуску приймаються посадовими особами, які уповноважені приймати рішення про його надання. Це рішення може бути оскаржено у порядку, встановленому статтею 26 цього Закону.

Стаття 27. Обов'язок громадянина підлягати збереженню державної таємниці

Відомості, що становлять державну таємницю, є обов'язковими для державної таємниці, яка йому була довірена або отримана відомою у зв'язку з виконанням службових обов'язків.

Він брати участь в об'єднаннях громадян, діяльність яких не підлягає легалізації відповідно до законодавства або заборонена в судовому порядку; не брати участі у протиправній діяльності органів іноземних держав та іноземних організацій, якщо громадянин не виконує своїх обов'язків згідно з різними видами адміністративних та судових оскаржень, якщо громадянин подає позов до державної таємниці.

Не обмежується виїзд встановленого відомості до статті 20 цього Закону режиму секретності.

Повідомляти посадових осіб, які надали йому допуск до державної таємниці, про обставини, що передбачають збереження довірою йому державної таємниці.

Стаття 28. Обмеження прав у зв'язку з допуском до державної таємниці

Громадянин, який має такий допуск до державної таємниці і реально був об'єднаний з державною таємницею у порядку встановленого законодавством, може бути обмежений у праві виїзду на постійне проживання в іноземну державу до розсекречування відповідної інформації, але не більш ніж на п'ять років з часу скасування допуску до державної таємниці.

Не обмежується виїзд на постійне проживання в державу, з якою Україна має угоду про взаємну охорону державних таємниць або інші міжнародні угоди, що передбачають такий виїзд.

На громадянина також поширюються обмеження свободи інформаційної діяльності, що випливають з цього Закону.

Стаття 29. Компенсація громадянам у зв'язку з роботою, яка передбачає доступ до державної таємниці

У випадках, коли за умовами своєї професійної діяльності громадянин має постійно працювати з відомостями, що становлять державну таємницю, йому повинна надаватися відповідна компенсація за роботу в умовах режимних об'єктів, який розмір і порядок надання якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 30. Обмеження на обнародування інформації, що становить державну таємницю, у пресі та інших засобах масової інформації

Під час підготовки матеріалів для опублікування, поширення у пресі та інших засобах масової інформації або переміщення їх через кордон підприємств, установ, організацій та громадян з метою охорони інформації, що становить державну таємницю, обов'язані керуватися Законом України «Про інформацію», цим Законом та іншими актами законодавства.

Контроль за дотриманням законодавства з питань охорони державної таємниці від поширення у пресі та інших засобах масової інформації здійснює Державний комітет України по охороні державних таємниць у пресі та інших засобах масової інформації.

Стаття 31. Обмеження щодо передачі державних таємниць іншим державним таємницям, що становить державну таємницю, до скасування рішення про віднесення її до державної таємниці та копію такої інформації до їх розсекречування можуть бути передані іншим державним таємницям лише на підставі мотивованого розпорядження Президента України або міждержавних угод, ратифікованих Верховною Радою України.

Стаття 32. Обмеження щодо перебування і діяльності в Україні іноземних громадян та іноземних юридичних осіб, а також розташування та переміщення об'єктів і технічних засобів, що їм належать

Обмеження щодо перебування і діяльності в Україні іноземних громадян та іноземних юридичних осіб, а також розташування та переміщення об'єктів і технічних засобів, що їм належать, визначаються відповідним законодавством.

Стаття 33. Особливості здійснення службових, наглядових, контролюючих функцій та інших функцій органів державної влади щодо підприємств, установ і організацій, діяльність яких пов'язана з державними таємницями

Органи державної влади, в тому числі судові, правоохоронні та контролюючі, з метою забезпечення державних таємниць від можливого розголошення мають за погодженням з Державним комітетом України з питань державних секретів передбачити спеціальний порядок здійснення своїх функцій щодо підприємств, установ і організацій, діяльність яких пов'язана з державними таємницями.

Підприємства, установи і організації, які здійснюють діяльність, пов'язану з державними таємницями, зобов'язані відмовитися від надання інформації або акцій інформації інших ризиків чи не отримувати їх.

Мотиви відмови мають бути одночасно повідомлені Державному комітету України з питань державних секретів, який протягом місяця зобов'язаний прийняти рішення про її об'єктивність.

У разі коли Державний комітет України з питань державних секретів підтвердить визначену відмову, відповідний орган державної влади може оскаржити її до Верховного Суду України.

Стаття 34. Інженерно-технічні заходи охорони державної таємниці

З метою запобігання витоку інформації підприємства, установи і організації, які здійснюють діяльність, пов'язану з державними таємницями, зобов'язані використовувати захисні засоби обробки, передачі, збереження інформації та технічні пристрої її захисту, сертифіковані на відповідність цих засобів та пристроїв нормативним технічним захистності.

Підприємства, установи і організації мають право здійснювати діяльність, пов'язану з виробництвом та сервісом обслуговування систем і засобів, які використовують, надаючи послуги, що забезпечують технічний захист державної таємниці, якщо вони не належать відповідному режиму (ліцензії).

Сертифікація та ліцензування, передбачені цією статтею, здійснюються Державною службою України з питань технічного захисту інформації.

Стаття 35. Криптографічні заходи охорони державної таємниці

Криптографічні заходи охорони державної таємниці здійснюються в порядку, визначеному Президентом України.

Стаття 36. Оперативні заходи охорони державної таємниці

Оперативні заходи охорони державної таємниці здійснюються в ході контролюючої, розшукової та оперативно-розшукової діяльності органів Служби безпеки України та інших державних органів, яким право здійснення такої діяльності надано законодавством.

Перелік і порядок застосування оперативних заходів визначаються відповідним законодавством.

Стаття 37. Контроль за збереженням державної таємниці

Керівники підприємств, установ і організацій зобов'язані здійснювати постійний контроль за забезпеченням охорони державної таємниці.

Підприємства, установи і організації, що розміщують замовлення у підприємств, мають право контролювати стан охорони державних таємниць, які були передані підприємствам у зв'язку з виконанням замовлення.

Державні органи, які у рішенні Державного експерта з питань таємниць були задіяні при прийнятті рішення про доступ до конкретної інформації, що становить державну таємницю, зобов'язані контролювати стан охорони державної таємниці в усіх підприємствах, установах і організаціях, які здійснюють роботи або зберігають носії інформації, пов'язані з відповідною державною таємницею.

Державний комітет України з питань державних секретів має право контролювати стан охорони державної таємниці в усіх державних органах, підприємствах, установах і організаціях, яким було видано дозвіл (ліцензію), передбачений статтею 19 цього Закону.

Розділ V
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА
ПРО ДЕРЖАВНУ ТАЄМНИЦЮ

Стаття 38. Відповідальність за порушення законодавства про державну таємницю

Посадові особи і громадяни, винні у:

- 1) несекречуванні інформації, переданої частинами третьою і четвертою статті 6;
- 2) наданні грифу таємності носіям таємної або конфіденційної інформації, яка не становить державної таємниці;
- 3) безпідставному засекречуванні інформації;
- 4) порушенні вимог про відмову у наданні допуску до державної таємниці;
- 5) порушенні обов'язків щодо збереження державної таємниці;
- 6) розголошенні державної таємниці через засоби масової інформації;
- 7) недержавній обробці щодо передачі державної таємниці іншим державним таємницям;
- 8) незабезпеченні контролю за охороною державної таємниці, —

несуть відповідальність згідно з законодавством.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м. Київ
21 січня 1994 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО МІЖНАРОДНІ ДОГОВОРИ УКРАЇНИ

Цей Закон установлює порядок укладання, виконання і денонсації міжнародних договорів України з метою належного забезпечення національних інтересів, здійснення цілей, завдань та принципів зовнішньої політики України, закріплених в Конституції України.

I. Загальні положення

Стаття 1. Сфера застосування Закону

Цей Закон застосовується до всіх міжнародних договорів України — міждержавних, міжнародних і міжкомунітальних, регульованих нормами міжнародного права, незалежно від їх форми і найменування (договір, угода, конвенція, пакт, протокол, обмін листами або нотами, інші форми і найменування міжнародних договорів).

2. Для цілей цього Закону поняття «укладання міжнародного договору України» охоплює ведення переговорів з метою підготовки тексту міжнародного договору, прийняття тексту міжнародного договору чи встановлення його автентичності та висловлення угоди на обов'язковість міжнародного договору для України.

Стаття 2. Міжнародні договори України

1. Міжнародні договори України укладаються з іноземними державами та міжнародними організаціями від імені:

- а) України;
- б) міністерства та інших центральних органів державної виконавчої влади.
- 2. Від імені України укладаються міжнародні договори:
 - а) політичні, територіальні, мирні;
 - б) що торкаються прав та свобод людини;
 - в) про громадянство;
 - г) про участь України в міждержавних союзах та інших міждержавних об'єднаннях (організаціях), системах колективної безпеки;
 - д) про військову допомогу та стосовно направлення контингенту Збройних Сил України до іношої країни чи допуску збройних сил іноземних держав на територію України;
 - е) про використання території та природних ресурсів України;
 - ж) якщо за угодою Сторін надається міждержавний характер.
- 3. Від імені Уряду укладаються міжнародні договори з економічними, торговельно-науково-технічними та іншими питань, що належать до його компетенції.
- 4. Від імені міністерства та інших центральних органів державної виконавчої влади України укладаються міжнародні договори в питаннях, що належать до їх компетенції.

II. Укладання міжнародних договорів України

Стаття 3. Пропозиції щодо укладання міжнародних договорів

1. Пропозиції щодо укладання міжнародних договорів України подаються Уряду України Міністерством закордонних справ України.

2. Інші міністерства і центральні органи державної виконавчої влади подають Уряду України пропозиції щодо укладання міжнародних договорів України разом з Міністерством закордонних справ України або за погодженням з ним.

3. Порядок подання пропозицій щодо укладання міжнародними та іншими центральними органами державної виконавчої влади міжнародних договорів міжнародного характеру визначається Урядом України.

4. У пропозиції обґрунтовується необхідність укладання міжнародного договору, вказуються межові політичні, правові, матеріальні та фінансові наслідки його укладання, вказуються суб'єкти виконання міжнародного договору, пропонується склад делегації чи представник України для ведення переговорів, приймається текст міжнародного договору чи встановлення його автентичності. До них додається проект міжнародного договору та у разі необхідності проект рекомендацій делегації чи представнику України.

5. Уряд України розглядає внесені пропозиції і не пізніше як у десятиденний термін подає їх разом з відповідними зауваженнями Президенту України, а щодо договорів, які укладаються від імені Уряду України, приймає рішення про укладання такого договору України.

6. Пропозиції щодо укладання міжнародних договорів України можуть подаватися Республікою Крим в особі її вищих органів законодавчої і виконавчої влади.

7. Пропозиції про укладання міжнародних договорів України, які встановлюють інші права, ніж ті, що містяться у законодавстві України, подаються до Уряду України за погодженням з Міністерством юстиції України.

Стаття 4. Рішення про проведення переговорів і про підписання міжнародних договорів України

Рішення про проведення переговорів і про підписання міжнародних договорів України приймаються:

- а) щодо договорів, які укладаються від імені України, — Президентом України;
- б) щодо договорів, які укладаються від імені Уряду України, — Урядом України;
- в) щодо договорів, які укладаються від імені міністерства та інших центральних органів державної виконавчої влади України, — в порядку, встановленому Урядом України.

Стаття 5. Повноваження на укладання міжнародного договору України

1. Ведення переговорів щодо підготовки тексту міжнародного договору, прийняття тексту міжнародного договору чи встановлення його автентичності та підписання міжнародного договору України здійснюється лише уповноваженими на це особами.

2. Президент України, Прем'єр-міністр України і міністр закордонних справ

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИПро порядок введення
в дію Закону України
«Про міжнародні договори
України»

Верховна Рада України постановляє:

1. Ввести в дію Закон України «Про міжнародні договори України» з дня опублікування (окрім пункту 7 статті 7).
2. Пункт 7 статті 7 ввести в дію з часу утворення Конституційного Суду України.
3. Міністерству закордонних справ України забезпечити видання «Зібрання діючих міжнародних договорів України».
4. Кабінету Міністрів України затвердити у місячний термін Положення про порядок укладання, виконання та денонсації міжнародних договорів України міжнародного характеру.

Голова Верховної Ради України
Л.ЛЮЦЬ

м. Київ,
22 грудня 1993 року.

Україна мають право вести переговори і підписувати міжнародні договори України без спеціальних повноважень.

3. Глава дипломатичного представництва України в іноземній державі або глава представництва України при міжнародній організації мають право вести без спеціальних повноважень переговори про укладання міжнародного договору України відповідно з державою перебування або в рамках відповідної міжнародної організації.

4. Повноваження на ведення переговорів і підписання міжнародних договорів України надаються:

- а) щодо договорів, які укладаються від імені України, — Президентом України;
- б) щодо договорів, які укладаються від імені Уряду України, — Урядом України або за його дорученням — Міністерством закордонних справ України;
- в) щодо договорів міжнародного характеру — відповідним міністерством або іншим центральним органом державної виконавчої влади разом з Міністерством закордонних справ України.

Стаття 6. Делегація чи представник України для укладання міжнародного договору України

1. Делегація чи представник України, наділений повноваженнями відповідно до пунктів 1 і 4 статті 5 цього Закону, обов'язав вести переговори чи здійснювати інші дії відповідно до наказів і повноважень та з урахуванням рекомендацій Міністерства закордонних справ України.

2. Делегація чи представник України за погодженням з Міністерством закордонних справ України подають Президенту України чи Урядові України звіт про виконання даних їм рекомендацій. Звіт повинен містити висновки щодо наступних дій України стосовно укладання міжнародного договору.

Стаття 7. Ратифікація міжнародних договорів України

1. Ратифікація міжнародних договорів України здійснюється Верховною Радою України шляхом ухвалення спеціального Закону про ратифікацію, який підписується Головою Верховної Ради України.

- 2. Ратифікація підлягає міжнародні договори України:
 - а) політичні (про дружбу, взаємну допомогу (співпрацю), загальноекономічні (про економічну співпрацю, про вільну торгівлю, про економічні та науково-технічні співпрацю), в загальному фінансових питань, з питань позик та кредиту, територіальні, мирні;
 - б) що торкаються прав та свобод людини і громадянства;
 - в) про громадянство;
 - г) про участь в міждержавних союзах та інших міждержавних об'єднаннях (організаціях), системах колективної безпеки;
 - д) про військову допомогу та стосовно направлення контингенту Збройних Сил України до іношої країни чи допуску збройних сил іноземних держав на територію України;
 - е) про історичну та культурну надбавку народу України;
 - ж) виконання яких обумовлює акти діючих чи ухвалення нових законів України;

3. Інші міжнародні договори, ратифікація яких передбачена законом чи самим міжнародним договором.

4. Територіальні міжнародні договори України і міжнародні договори України, передбачені підпунктами «а» та «г» пункту 2 цієї статті, ратифікуються законом України, що ухвалюється двома третинами голосів народних депутатів від фактичної кількості народних депутатів України, повноваження яких вичерпані і не припинені достроково в установленому законодавством порядку.

5. Пропозиції щодо схвалення Президентом України або Урядом України міжнародних договорів України і щодо їх ратифікації подаються Президенту України або Урядові України Міністерством закордонних справ України самостійно чи спільно або за погодженням з іншими міністерствами та центральними органами державної виконавчої влади.

6. Президент України або Уряд України розглядають пропозиції щодо схвалення договорів і приймають відповідні рішення про подання їх Верховній Раді України на ратифікацію.

7. Після ратифікації міжнародні договори України попередньо розглядаються постійною Комісією Верховної Ради України у закордонних справах, а за необхідності — іншими постійними комісіями Верховної Ради України.

8. Якщо постійна Комісія Верховної Ради України у закордонних справах або інші постійні комісії Верховної Ради України встановили наявність реалістичності між договором, поданням на ратифікацію, і Конституцією України, довір'я надсилається до Конституційного Суду України для отримання висновку про його відповідність Конституції України.

9. Якщо на ратифікацію подано міжнародний договір, виконання якого потребує ухвалення нових законів України, проект законів про ратифікацію та про зміни до законодавчих актів подаються на розгляд Верховній Раді України разом з ухваленням одночасно.

10. Якщо міжнародний договір України містить положення, що суперечать Конституції України, його ратифікація можлива після внесення відповідних змін до Конституції України.

11. Верховна Рада України з урахуванням висновків відповідних постійних комісій розглядає подані на ратифікацію Президентом України або Урядом України міжнародні договори України і ухвалює рішення про ратифікацію.

12. На підставі рішення про ратифікацію Голова Верховної Ради України підписує ратифікаційну грамоту, яка засвідчується підписом міністра закордонних справ України.

Стаття 8. Обмін ратифікаційними грамотами

Обмін ратифікаційними грамотами і передача грамот про ратифікацію міжнародних договорів України відбувається за участю Міністерства закордонних справ України або за його дорученням дипломатичним представництвом України при міжнародній організації.

(Зачислення на 10-8 стор.)

(Закінчення. Початок на 9-й стор.)

Стаття 9. Затвердження міжнародних договорів України, які не потребують ратифікації.

1. Затвердження міжнародних договорів України, які не потребують ратифікації, але потребують затвердження, здійснюється:

а) щодо договорів, які укладаються від імені України, — Президентом України. Рішення Президента України про затвердження міжнародного договору України приймається у формі указу;

б) щодо договорів, які укладаються від імені Уряду України, — Урядом України. Рішення Уряду України про затвердження міжнародного договору України приймається у формі постанови.

2. Затвердження міжнародних договорів України міжрядного характеру проводиться в порядку, що визначається Урядом України.

Стаття 10. Принаднання до міжнародних договорів або їх прийняття

1. Рішення про приєднання України до міжнародних договорів або їх прийняття ухвалюються:

а) щодо договорів, які потребують ратифікації, — Верховною Радою України у формі закону;

б) щодо договорів, які не потребують ратифікації та приєднання до яких або прийняття яких проводиться від імені України, — Президентом України у формі указу;

в) щодо договорів, які не підлягають ратифікації та приєднання до яких або прийняття яких проводиться від імені Уряду України, — Урядом України у формі постанови.

2. Якщо рішення приєднання до міжнародних договорів міжрядного характеру або їх прийняття ухвалюються в порядку, що визначається Урядом України.

Стаття 11. Підписання міжнародних договорів України

У разі, коли міжнародний договір набуває чинності з моменту його підписання, а також на обов'язковий характер його положень виключається у формі підписання міжнародного договору уповноваженою на те особою відповідно до статті 5 цього Закону.

III. Виконання міжнародних договорів України

Стаття 12. Дотримання міжнародних договорів України

1. Міжнародні договори України підлягають неухильному дотриманню Україною відповідно до зобов'язань, що випливають з них.

2. Згідно з принципом сумісного дотримання міжнародних договорів України виступає за те, щоб і інші учасники двосторонніх та багатосторонніх міжнародних договорів, в яких бере участь Україна, неухильно виконували свої зобов'язання, що випливають з цих договорів.

Стаття 13. Забезпечення виконання міжнародних договорів України

Президент України і Уряд України вживають заходів на забезпечення виконання міжнародних договорів України.

Стаття 14. Виконання зобов'язань за міжнародними договорами України

1. Міністерства та інші центральні органи державної виконавчої влади України, Уряд Республіки Крим, інші державні органи, до компетенції яких входить питання, що регулюються міжнародними договорами України, забезпечують виконання зобов'язань, взятих за міжнародними договорами Українською Стороною, створюючи за здійснення прав, які випливають з таких договорів для Української Сторони, і за виконання інших учасниками міжнародних договорів їхніх зобов'язань.

2. Засновані, а також підтримувані, установи та організації зобов'язані надавати Міністерству закордонних справ України інформацію, що стосується виконання міжнародних договорів України.

Стаття 15. Загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів України

1. Загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів України здійснює Міністерство закордонних справ України.

2. На вимогу органів, що застосовують міжнародні договори України, Міністерство закордонних справ України повинно надати офіційну інформацію стосовно питань, що виникають у зв'язку з виконанням міжнародного договору України.

3. У разі ненав'язливого виконання зобов'язань, взятих на себе за міжнародними договорами Українською Стороною, Міністерство закордонних справ України інформує про це Президента України або Уряд України для вжиття необхідних заходів.

Стаття 16. Заходи, що вживаються у разі порушення міжнародного договору України іншими його учасниками

1. У разі порушення зобов'язань за міжнародним договором України іншими його учасниками Міністерство закордонних справ України, інші центральні органи державної виконавчої влади України, Уряд Республіки Крим за погодженням з Міністерством закордонних справ України подають Президенту України або Уряду України пропозиції про вжиття необхідних заходів відповідно до норм міжнародного права.

2. У разі суттєвого порушення міжнародного договору України іншими його учасниками, а також у разі порушення, передбачених нормами міжнародного права, такий договір може бути денонсовано у порядку, встановленому статтями 12 і 24 цього Закону.

Стаття 17. Для міжнародних договорів України на території України

1. Укладені і належним чином ратифіковані міжнародні договори України становлять невід'ємну частину національного законодавства України і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства.

2. Якщо міжнародний договір України, укладений згідно з підписом у формі закону, встановлює інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України, то застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 18. Пропозиції про внесення змін і доповнень до законодавства України у зв'язку з укладанням міжнародного договору України

1. Внести до частини четвертої статті 10 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 16, ст. 167) такі зміни:

а) перший викид у такій редакції:

«Молоді сім'ї мають одержувати за рахунок бюджетних коштів шляхом двостороннього державного кредиту на будівництво і придбання житлових будинків і квартир, на оплату вступних платежів внаслідок під час вступу до молодіжних житлових комплексів, житлово-будівельних кооперативів, а також на обведення домашніх господарств»;

а) другий викид. У зв'язку з цим абзаца третій, четвертий, п'ятий та шостий абзаци доповнюють відповідно:

«Молодим сім'ям, які мають одну дитину, за рахунок бюджетних коштів повинні проводитися заходи з надання підтримки двостороннім державним кредитом. Молодим сім'ям, які мають двох дітей, за рахунок бюджетних коштів повинні проводитися 25 процентів від суми пільгового двостороннього державного кредиту, які мають трьох дітей — 50 процентів від суми вказаного кредиту.

Молодь, яка постійно проживає у сільських населених

У випадках, коли для виконання міжнародного договору України необхідно ухвалення закону України чи постанови Верховної Ради України, указу Президента України, постанови Уряду України, заінтересованих міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади України, Урад Республіки Крим за погодженням з Міністерством юстиції України і установленню порядку подають пропозиції про прийняття відповідного акту.

Стаття 19. Пролонгація міжнародного договору України

Міжнародний договір України може бути пролонгований відповідно до умов, визначених самим міжнародним договором.

IV. Опублікування, реєстрація та зберігання текстів міжнародних договорів України

Стаття 20. Опублікування міжнародних договорів України

1. Договори, що набули чинності для України, — ратифіковані договори і договори, затверджені, приймають або приєднання до яких здійснено на підставі рішень відповідно Верховної Ради України або Президента України, договори, що набули чинності з моменту підписання їх Президентом України, публікуються у «Відомостях Верховної Ради України», а газети Верховної Ради України та «Збірник діючих міжнародних договорів України».

2. Договори, що набули чинності для України, міжнародні договори, що не потребують ратифікації, затверджені, приймають або приєднання відповідно Верховною Радою України або Президентом України, а також договори, прийняті або приєднання до яких було здійснено на підставі рішень Уряду України, публікуються у «Збірник постанов Уряду України» та в газети Уряду України.

3. Підлядак опублікування міжнародних договорів України міжрядного характеру, що набули чинності, визначається Урядом України.

4. Якщо міжнародний договір України має автентичний текст державною мовою України, — публікується автентичний текст державною мовою України.

5. У разі, коли міжнародний договір України не має автентичного тексту державною мовою України, — публікується один з автентичних текстів іноземною мовою, а також офіційний переклад державною мовою України, здійснений Міністерством закордонних справ України.

Стаття 21. Реєстрація міжнародних договорів України

Реєстрація міжнародних договорів, що набули чинності для України, здійснюється Міністерством закордонних справ України у Секретаріаті Організації Об'єднаних Націй та у відповідних органах інших міжнародних організацій.

Стаття 22. Зберігання текстів міжнародних договорів України

1. Оригінали текстів міжнародних договорів України зберігаються Міністерством закордонних справ України.

2. Виявляк зберігання міжнародних договорів України міжрядного характеру визначається Урядом України.

V. Денонсація міжнародних договорів України

Стаття 23. Пропозиції про денонсацію міжнародних договорів України

1. Пропозиції про денонсацію міжнародних договорів України подаються Міністерством закордонних справ України, іншими міністерствами та відомствами Уряду України відповідно до порядку, встановленого статтею 3 цього Закону для внесення пропозицій про укладання міжнародного договору.

2. Уряд України вносить відповідні пропозиції Президенту України або Верховній Раді України.

Стаття 24. Денонсація міжнародних договорів України

1. Денонсація міжнародних договорів України здійснюється законом України, указом Президента України, постановою Уряду України.

2. Денонсація міжнародних договорів України, ратифікованих Верховною Радою України, договори, прийняті або приєднання до яких було здійснено на підставі рішень Верховної Ради України, здійснюється Верховною Радою України у формі закону.

3. Територіальні міжнародні договори України і міжнародні договори України, передані підписантами «а» та «б» пункту 2 статті 7 цього Закону, денонсуються законом України, що ухвалюється двома третинами голосів народних депутатів іде фактичної кількості народних депутатів України, повноваження яких визнані і не припинені двосторонньо у встановленому законодавством порядку.

4. Постійна Комісія Верховної Ради України у закордонних справах, а в разі необхідності і інші постійні комісії Верховної Ради України попередньо розглядають подані для денонсації міжнародні договори України і дають відповідні висновки.

6. Денонсація міжнародних договорів України, укладених Президентом України, які не потребують ратифікації, приймають або приєднання Верховною Радою України, проводиться Президентом України у формі указу.

6. Денонсація міжнародних договорів, укладених Урядом України і які не потребують ратифікації, приймають або приєднання Верховною Радою України, проводиться Урядом України.

7. Денонсація міжнародних договорів України міжрядного характеру проводиться в порядку, що визначається Урядом України.

Стаття 25. Інформування Верховної Ради України стосовно міжнародних договорів

«Верховна Рада України впродовж тридцяти днів має бути інформована про укладання та припинення міжнародних договорів України, стосовно яких ратифікація чи денонсація не передбачені.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м. Київ
22 грудня 1993 року

ЗАКОН УКРАЇНИ Про внесення змін до частини четвертої статті 10 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні»

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до частини четвертої статті 10 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 16, ст. 167) такі зміни:

а) перший викид у такій редакції:

«Молоді сім'ї мають одержувати за рахунок бюджетних коштів шляхом двостороннього державного кредиту на будівництво і придбання житлових будинків і квартир, на оплату вступних платежів внаслідок під час вступу до молодіжних житлових комплексів, житлово-будівельних кооперативів, а також на обведення домашніх господарств»;

пунктах і правих з сільськогосподарською виробництвом, переробній та обслуговуючих галузях агропромислового комплексу, що функціонують у сільській місцевості, соціальній сфері села та інших місцевостей самоврядування на селі, користуються такою пільгою, передбаченою Законом України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві».

2. Цей Закон набрав чинності з дня його опублікування.

Президент України Л.КРАВЧУК

м. Київ,
4 лютого 1994 року.

Официальный представитель
Горьковского
автомобильного завода «ПО ГАЗ»

Предлагает к реализации
со склада в Киеве:

Автобусы КАВЗ-3976

Автомобили:
ГАЗ 31029 «Волга»
ГАЗ 310240 «Волга»
ВАЗ 21063
ВАЗ 21051

Грузовые автомобили:

ЗИЛ (дизель):

- бортовые

- тягачи

Запасные части к

автомобильям ЗИЛ

ГАЗ-3307

Кузова к

автомобильям

ГАЗ-3307

Силовые агрегаты

ЯМЗ 238-М2

КАМАЗ:
- бортовые
- самосвалы
ГАЗ 3205

(изотермический)

Контактные телефоны в Киеве:

8-044-264-74-42

263-70-11

тел/факс 264-24-05

СООБЩЕНИЕ

об открытой подписке на акции
открытого акционерного общества
«ГЛОБАЛ МАРКЕТ СИСТЕМС»

Открытое акционерное общество «Глобал Маркет Системс» создается на основании решения собрания учредителей от 9.02.1994 г. на неограниченный срок.

Местонахождение: 322504, Украина, г. Николаев, пр. Октябрьский, 6.
Предмет и цели деятельности: производственная и реализация производственных, торговых-закупочных и посреднических деятельности, а также предоставление информационных и рекламных услуг.

Учредителями АО являются физические лица — граждане Украины. Органами управления АО являются:

- общее собрание акционеров;
- совет АО;
- дирекция АО.

Дата проведения учредительного собрания — 15.04.1994 г.

Предельный размер уставного фонда 2.000.000.000 (два миллиарда) грн.

АО выпускает 20.000 простых именных акций номинальной стоимостью 100.000 грн.

Цель использования финансовых ресурсов, полученных от эмиссии, — образование уставного фонда.

Учредители выкупают 10100 акций на сумму 1.010.000.000 грн., что составляет 50,5 % уставного фонда.

К свободной продаже объявляется 9900 акций на общую сумму 990.000.000 грн., что составляет 49,5 % уставного фонда.

Учредители имеют преимущественное право на приобретение по номинальной стоимости акций, выпускаемых в связи с увеличением уставного фонда.

Акционеры имеют право участвовать в управлении АО, и его прибыль и распределение остатков имущества при ликвидации АО лично или через своих уполномоченных представителей.

Право одного голоса имеют акционеры АО, владеющие десятью простыми именными акциями.

Выплата дивидендов по акциям производится не позднее 1 марта по результатам деятельности в истекшем году путем их перевода на указанный акционером счет депо и кассе АО.

Дивиденды начисляются лишь на полностью оплаченные акции. По решению общего собрания могут выплачиваться промежуточные дивиденды.

Дивиденды начисляются на номинальную стоимость акции. Движение акций фиксируется в Книге регистрации акций, которая ведется АО.

Осуществление подписки на акции поручается юридической фирме «ИнтерКон».

Подписка на акции проводится с 16.03.1994 г. по 16.04.1994 г. по адресу: 322501, г. Николаев, ул. Трубочного, 1, тел. 2-11-19.

Оплата подписки производится на расчетный счет юридической фирмы «ИнтерКон» № 400644701 в КБ «Собор» г. Днепроростовска, № 303512 с пометкой «Глобал Маркет Системс» в уставный фонд АО «Глобал Маркет Системс».

Юридические лица и граждане имеют 100 % заявленной суммы во время подписки.

Акции распространяются среди юридических лиц и граждан.

Среди юридических лиц акции распространяются пакетами по 10 акций каждый.

Лицу, подписавшемуся на акции, выдается временное свидетельство, являющееся документом, подтверждающим статус в уставный фонд АО и дающим право на получение от эмитента акций.

Случае неуверенности АО временное свидетельство является юридическим документом, на основании которого учредители возмещают лицам, подписавшимся на акции, или иные убытки в уставный фонд эмиссии.

Інформація Про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «УкРАГРОІНВЕСТ»

1. Характеристика емітента.

1.1. Найменування: відкрите акціонерне товариство «УкРАГРОІНВЕСТ», з обмеженою відповідальністю.

1.2. Засновники/партнери:
Акціонерний банк «Ланцюг», асоціація аграрників і агропродовольчих підприємств і організацій «Ніла», відкрите акціонерне товариство «Зоряний міст», Інститут аграрної економіки ім. Шнітера, Українська академія аграрних наук, фізичні особи.

1.3. Рішення про створення відкритого акціонерного товариства прийняті збором засновників і опубліковані Договором про створення діяльності та створення відкритого акціонерного товариства «УкРАГРОІНВЕСТ» від 21.01.1994.

1.4. Статутний фонд Товариства заявлено у розмірі 1.000.000.000 (одні мільярд) карбованців.

1.5. Місцереєстрація Товариства: Україна, м. Київ.

II. Предмет діяльності.

2.1. Товариство створено з метою об'єднання і найбільш ефективного використання майна та коштів акціонерів для здійснення інвестиційної діяльності та операцій з придбання акцій.

Копія, отримана від своїх акцій, будуть використані для забезпечення здійснення діяльності емітента.

2.2. Предметом діяльності Товариства є здійснення інвестицій в аграрний сектор економіки України, участь у приватизації, операції з цінними паперами, комерційна діяльність.

III. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Рішення про випуск акцій прийнято на зборі засновників і опубліковане протоколом від 21.01.94.

3.2. Предметом діяльності Товариства покладено на 20 000 (двадцять тисяч) простих іменних акцій номінальною вартістю 50 000 (п'ятдесят тисяч) карбованців кожна.

3.3. Акции Товариства першої емісії мають серію А, номери з 00001 по 20000.

3.4. Дані про порядок випуску акцій:
а) строк розповсюдження акцій: початок передавати — через 10 днів з моменту отримання інформації, передавати здійснюється протягом 5 днів;
б) місце проведення переплати акцій Товариства: м. Київ, вул. Гоголя, буд. 12-6, кімната № 17, тел/факс 220-59-95.

3.5. Дані про одержання дивидендів та акціями Товариства:
а) розмір дивидендів: акціями Товариства визначають Загальні збори акціонерів за результатами фінансового року;

б) виплата дивидендів здійснюється один раз на рік шляхом переказування на банківський рахунок переказу або годині.

IV. Дані для акціонерів.

4.1. Персональні дані акцій Товариства можуть бути юридичні та фізичні особи. Перекази прав на купівлю акцій Товариства надаються підприємствам, установам, організаціям та фізичним особам, діяльність яких пов'язана з аграрним сектором економіки України.

4.2. Особи, які бажають придбати акції Товариства, повинні внести на рахунок № 467068 в АБ «Ланцюг» (МФО 322681) не менш як 10 відсотків номінальної вартості акцій, які вони передбачають, після чого він буде надано письмове зобов'язання про продаж акцій номінальною вартістю.

По для скликання загальної збори Товариства особи, які передбачають акції, повинні внести в управління попереднього збору не менш як 30 відсотків номінальної вартості акцій. На надіслані внески ви видають талони-свідчення.

4.3. Фізичні і юридичні особи стають акціонерами Товариства з моменту повної сплати вартості придбаних акцій.

Повна вартість акцій має бути оплачена особами, що їх придбали, та зазначена протягом 15 днів з дня реєстрації Товариства в органі місцевої влади та управління.

У разі несплати у встановлений строк акціонер сплачує 10 відсотків річних від суми простроченого платежу.

У разі несплати протягом 3 місяців після встановленого строку платежу Товариство має право реалізувати ці акції в порядку, встановленому статутом Товариства.

4.4. Установчі збори Товариства скликаються протягом 10 днів з дня завершення передачі.

4.5. Одна акція Товариства дає право на один голос під час прийняття рішень загальною збором акціонерів.

Один акціонер може мати не більше ніж 20 відсотків голосів, незалежно від кількості належних йому акцій.

4.6. Акціонер має право:

платити участь в загальних зборах акціонерів (особисто або через уповноваженого представника) брати участь в управлінні справами Товариства; брати участь у розподілі прибутку Товариства та одержувати його частку (дивиденди).

обирати і бути обраним до керівних органів Товариства; розпоряджатися належними йому акціями Товариства. За умовою акції можуть бути — не заборонено законодавством;

здійснювати в Товаристві в результаті надання (продажу, дарування та ін.) усіх належних йому акцій Товариства;

здійснювати свої повноваження через представника, за винятком участі у виборних органах Товариства;

вступати у трудові та цивільні відносини з Товариством;

отримувати інформацію про діяльність Товариства. За умовою акціонер Товариства зобов'язаний надати йому для емісійного ділянки бази, згідно Товариства про його діяльність, протоколи зборів.

Акціонери користуються переважним правом на придбання акцій Товариства наступних емісій.

V. Можливі чинники ризику в діяльності емітента:

а) невизначеність та несподіваність економічної політики державних органів України;

б) політична нестабільність в суспільстві;

в) зростаюча інфляція і зменшення купівельної спроможності населення.

VI. Позитивні чинники, які воглимо врахувати.

Купувачі акцій Товариства сприяють на розміщення капіталу в сільсько-господарстві країни, що позитивно впливає на фінансову стійкість емітента.

Підприємство продає:

автомобілі ЗИЛ, ГАЗ, УАЗ, КраЗ, ІЖ-2715; автоваги на базі КраЗ, ЗИЛ;

трактори ІУМЗ, Т-150, Т-25Ф; електродвигуни і двигуни;

позутисти від 30 — 1000 кВт.

Телефон у Полтаві (0532) 18-48-62.

У зв'язку з ліквідацією товариства з обмеженою відповідальністю «Верні» ліквідаційна комісія повідомляє, що претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації цього повідомлення у письмовій формі за адресою: 252033, м. Київ, вул. Тарасівська, буд. 19, телефон: 220-14-68, 220-66-66.

Продаються оптом
цветные и черно-белые
телевизоры «Весна»
со складов в Днепродзержинске.

Телефон
(0569) 3-32-97.

